

[J. S. Foget.]

gældende inden for Landbruget: den, der repræsenteres af Landboforeningerne, den, der repræsenteres af Husmandsforeningerne, og den, der repræsenteres af Landbrugernes Sammenslutning. I denne Situation har Landbrugernes Sammenslutning set bort fra alt, hvad der hedder Prestigehensyn og erklæret sig solidarisk med de Synspunkter, som Landbrugsraadet i Øjeblikket gør gældende, men ikke desto mindre afviser Landbrugsraadets Præsident ethvert Samarbejde med, enhver Anerkendelse af Erhvervsudvalget, hvorimod det ærede Medlem er mere end villig til at vise den fulde Anerkendelse over for sine arge Modstandere, Husmandsforeningerne. Det er det, jeg finder i høj Grad ulogisk. Maa jeg derudover henvise til, at i Landbrugsraadet har Landboforeningerne en ganske overvældende Indflydelse i Forhold til Andelsselskaberne. Det modsatte er Tilfældet i Erhvervsudvalget. Der har Mejerierne og Slagterierne hver for sig lige saa stor Indflydelse, lige saa mange Repræsentanter, som Landbrugernes Sammenslutning har.

Jeg beklager meget det ærede Medlems Stilling, ikke for min egen Skyld, men jeg beklager den, fordi man herigennem har et Bevis for, at det ærede Medlem i Virkeligheden ikke ønsker den Samling inden for Landbruget, som i Øjeblikket er ved at finde Sted.

Hauch: Det er aldrig paa noget Tidspunkt eller paa nogen Maade faldet mig ind, at den Omstændighed, at Husmandsforeningerne er traadt ud af Landbrugsraadet, og at Landbrugsraadet i Øjeblikket med Hensyn til adskillige praktiske Spørgsmaal staar skarpt over for Husmandsforeningerne, skulde medføre, at vi ønskede at lægge nogen som helst Hindring i Vejen for Husmandsforeningernes Indflydelse. Det forekommer mig ogsaa, at de Synspunkter, som det ærede Medlem her gør sig til Talsmand for, næppe er helt holdbare. Jeg kan beklage, at Forholdene har udviklet sig paa den Maade, at Husmændene er traadt ud, men jeg bøjer mig for den Kendsgerning og finder det rimeligt, at Husmændene faar Lejlighed til at gøre deres Indflydelse gældende i de Spørgsmaal, her er Tale om.

Det ærede Medlem sagde, at jeg ønskede ikke Samarbejde med Erhvervsudvalgets Mænd og med L. S., men saadan forholder det sig ikke. Jeg ønsker i høj Grad Samarbejde med Erhvervsudvalgets Folk, men jeg finder det ulogisk, at Er-

hvervsudvalget ønsker at opkaste sig til en selvstændig Institution til Varetagelse af Mejeriernes og Slagteriernes Interesser, saa længe man anerkender de gamle, prøvede Organisationers Berettigelse til at tale Mejeriernes og Slagteriernes Sag. Det er det, jeg har sagt til det ærede Medlem, og naar det ærede Medlem henviser til, at saa og saa mange Procent af Mejerierne og Slagterierne er Medlemmer af Erhvervsudvalget, er jeg i det lykkelige Tilfælde at kunne svare, at 100 pCt. af Mejerierne og 100 pCt. af Slagterierne er Medlemmer af de gamle Organisationers Hovedledelse. Der har vi dem nemlig alle, ogsaa dem, det ærede Medlem her taler om. Og der maa komme en Gang, det haaber jeg, da det vil klare sig, om det er Erhvervsudvalget, der i Fremtiden skal tale paa Mejeriernes og Slagteriernes Vegne, eller det er disse gamle Organisationer, som er opbygget paa det rent demokratiske Grundlag fra Grunden af og opefter, saadan som Ledelsen er i Mejerierne og Slagterierne.

Jeg kan slet ikke se noget som helst fornuftigt i at lade Erhvervsudvalget eller andre, der kunde faa i Sinde at danne en Organisation, repræsentere bestemte Interesser, medmindre de har alle med sig, og det har de i det foreliggende Tilfælde ikke. Derfor maa der komme et Tidspunkt, da Mejerierne og Slagterierne gør sig klart, om det er fornuftigt at være repræsenteret af een Organisation, eller det er fornuftigt at være repræsenteret af flere. Den Tilstand, der nu hersker paa dette Omraade, kan ikke blive varig. Der maa komme en Klaring af den, og det tror jeg ogsaa man anerkender, baade inden for Mejerierne og inden for Slagterierne.

I øvrigt kan jeg betro det ærede Medlem og dette høje Ting, at mig bekendt — og jeg har dog nogle Forudsætninger for at vide det — eksisterer der overhovedet ikke nogen Uoverensstemmelse mellem Slagteriernes Hovedledelse, Mejeriernes Hovedledelse og Landboforeningernes Repræsentanter inden for Landbrugsraadet. De staar ganske enige, og saa ser jeg ikke, der kan være Grund til at spejde andre Steder hen for at finde, om der kunde være noget, vi kunde komme i Uoverensstemmelse om eller være enige om. Vi har dem alle inden for Organisationen, og naar vi er enige med dem, føler vi os beroliget med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Stilling vi skal tage til de praktiske Spørgsmaal. Dersom det ærede Medlem ikke kan forstaa det, tror jeg, der er noget at lære endnu, inden det ærede Medlem er færdig med sine Over-